

Evropská soutěž o nejlepší esej 2011 pro studenty středních a vysokých škol

vyhlášená europoslanci

Martinem Kastlerem, Spolkovým předsedou Ackermann-Gemeinde z Norimberka,
a Janem Březinou, bývalým hejtmánem Olomouckého kraje

Téma: „Sousedé v srdci Evropy - Známe se doopravdy?“

Thuy Tao Ngoc

Když se v Čechách řekne Němec, vybaví se nám většinou blondatý manažer v BMW jako prototyp úspěšného úředníka, popřípadě proslulý Horst Fuchs a jeho dokonalé vysavače, které dokázaly vysávat, vytírat a s těmi nejlepšími se daly vymačkávat pomeranče. Když se tu řekne Slovák, vybaví se nám slova jako rodina či halušky. Když se ostatních zeptáte na nás, nejspíš vám odpoví, že Praha je nádherné město, jí se tu knedlíky s vyhlášeným pivem a krade se tu. Je to tak ale doopravdy?

Slováci s Čechy mají jednu obrovskou výhodu oproti Němcům; býval to jeden stát, takže jsem si docela jistá, že každý malý Čech či Slovák zná toho druhého. Navíc spousta z nás má na Slovensku nějaké příbuzné, takže s klidným svědomím mohu říci, že Češi a Slováci se znají velmi dobře. Jak je to ovšem s Německem? Znají oni nás?

Jednou jsem v Anglii potkala dívku z Německa, která byla velmi přátelská. Když mi pověděla, že pochází z Německa, nadšeně jsem jí sdělila, že já jsem z Čech. Překvapeně na mě koukla a zeptala se, ve které části Anglie to Česko leží? Nechci tím ovšem naznačit, že Němci neznají Čechy či Slovensko. A i kdyby ano, nebylo by fér tvrdit, že my přece Německo známe. Vždyť je mnohem větší než Česko a Slovensko dohromady.

Hlavní problém tkívá v tom, že většina států v srdci Evropy má podobné podnebí a dokonce i stavby jsou si dost podobné. Když se tedy člověk má rozhodnout, kam pojedete na dovolenou, většina z nás zvolí například slunný Egypt, nikdy nespící New York či exotické Thajsko. Berlín? Hamburg? Bratislava? Praha? Pche. Kdo by jezdil za něčím, co může mít doma? Tohle je ovšem ta chyba. My Němce (a Němci zase nás a Slováky) zas *tak* dobře neznáme. Občas můžeme něco zaslechnout ve zprávách o jejich politicích a většinu toho o nich víme z dějepisu, ale o nich, jako skutečných lidských bytostech, toho moc nevíme. Na druhou stranu nemůžeme škatulkovat celý národ do jednoho šuplíku. Každý člověk je jedinečný a i Němec se může chovat jako Čech a naopak. Stále je ovšem více než vhodné navštívit tyto státy, ať

už kvůli Oktoberfestu, kde si milovníci piva (obzvláště Češi) přijdou na své nebo Slovenské hudební festivaly, například festival Pohoda, kam leckdy jezdí více slavných kapel než do Čech. Kdyby se tyto akce více propagovaly, jsem si jistá, že by více lidí jezdilo do zahraničí ke svým sousedům pro jedinečný kulturní zážitek. Navíc ani letenky do těchto zemí nejsou tak drahé, jak by se mnozí mohli domnívat.

Dalším problémem může být jazyk. Proto je tak důležité, aby se lidé naučili minimálně jeden světový jazyk, nejlépe angličtinu, kterou v této době vládne téměř každý. Němci v této oblasti mají výhodu, jelikož Němčina patří mezi světové jazyky, nicméně si myslím, že i tak by se anglicky měli naučit. Jak jinak byste chtěli poznat obyvatele cizí země, když ne přímým kontaktem, jehož hlavním předpokladem je společný jazyk? Když jsem byla v Německu, většina lidí, s kterými jsem mluvila, anglicky buď uměla nebo alespoň ovládala její základy. Podle mého názoru jsou Němci velmi milí lidé, ale k tomuto závěru jsem došla až po návštěvě této země. Bohužel na Slovensku jsem nebyla, takže je pro mě stále záhadou, zda Slováci umí anglicky a zda jsou skutečně tak závistiví, jak se říká. Návštěva Německa mě naučila ještě jednu věc; nesoudit nikoho předtím, než ho skutečně poznám. K tomuto závěru by nakonec měli dospět všichni lidé.

Tudíž otázka, zda známe dobře své sousedy v srdci Evropy, je relativní. Někdo je zná velmi dobře, někdo je nezná vůbec. Někdo si pouze myslí, že je zná. Myslím si, že teď, když jsme všichni společně v Evropské unii, nastal nejvyšší čas se poznat. Evropská unie ještě není tak pevný celek jako například Spojené státy americké, a proto jestliže se k nim chceme alespoň přiblížit, musíme být otevření novým přátelstvím a stykům, ať už s Polákem či Čechem. Všichni lidé jsou si přece rovni a udržovat vztahy se svými sousedy je více než důležité.